

Arrest

nr. 84 225 van 5 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 3 juli 2012 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris van 27 juni 2012 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 juli 2012 om 16 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. KLAPWIJK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partijen verblijven sedert oktober 2000 op het Belgisch grondgebied. Na twee negatief beoordeelde asielaanvragen werden zij in 2008 in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (BIVR) en dit op medische gronden. Ingevolge het niet meer aanvragen van een verblijfsverlenging werd aan verzoekende partijen op 18 april 2012 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend.

1.2. Verzoekende partijen dienden vervolgens nog een aanvraag tot verblijf op basis van de artikelen 9ter en 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in. Deze aanvragen werden respectievelijk op 12 en 27 juni 2012 onontvankelijk verklaard.

1.3. Verzoekende partijen werd op 27 juni 2012 kennis gegeven van de beslissingen houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit betreffen de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid betreffende de bevelen om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partijen een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet aan de verzoekende partijen bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect ressorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat aan de verzoekende partijen reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven op 5 april 2012, betekend op 18 april 2012. Uit het administratief dossier blijkt niet dat het eerder bevel van 5 april 2012 werd aangevochten en dit wordt tevens niet betwist door de verzoekende partijen. De eventuele schorsing en nietigverklaring van de bestreden bevelen wijzigd bijgevolg de illegale verblijfssituatie van de verzoekende partijen niet en levert voor hen geen nut op omdat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten van 5 april 2012 kan uitvoeren, vermits dit definitief is geworden (RvS 2 oktober 2003, nr.123.774; RvS 11 mei 2005, nr. 144.319). Er dient daarom te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen geen wettig belang hebben bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr.122.790).

In zoverre verzoekende partijen verwijzen naar de aanwezigheid van hun integrale familie in België en de nood aan mantelzorg ingevolge hun medische problemen en derhalve menen dat bij tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen een schending voorligt van de artikelen 3 en 8 van het EVRM stelt de Raad vast dat hoewel deze gegevens reeds aanwezig waren op het ogenblik van de betekening van het bevel om het grondgebied te verlaten van 5 april 2012 verzoekende partijen het desondanks niet nodig achtten tegen dit bevel te ageren.

Waar verzoekende partijen ten slotte nog opwerpen dat door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen hen een daadwerkelijk rechtsmiddel wordt ontzegd betreffende de mogelijke beroepsprocedure gericht tegen de beslissingen van onontvankelijkheid in de procedures bij artikel 9bis en 9ter van de vreemdelingenwet wijst de Raad erop dat verzoekende partijen zich in deze beroepsprocedure steeds kunnen laten vertegenwoordigen door hun advocaat. De opgeworpen schending van artikel 13 van het EVRM kan derhalve *prima facie* niet worden gevolgd.

Verzoekende partijen tonen niet aan dat zij over het rechtens vereiste belang beschikken.

Huidige vordering is onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet, zal de beslissing over het rolrecht of de vrijstelling van het rolrecht desgevallend worden onderzocht in een later stadium van de procedure.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. BIEBAUT